

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Pripremljena se pisma tiskaju po 5 rub. svaki redak. Oglasi od 8 redaka stoje 60 rub., svaki redak više 5 rub.; ili u slučaju opsevanja uz pogodbe sa upravom. Novci se daju poštarskom naputnicom (as-sogno postale) na administraciju "Naša Sloga". Ime, prezime i naj-bližu poštu valja točno označiti.

Komu list neodaje na vrijeme, neka to javi odpravljajući u ostro-mu pismu, sa koje se ne plaća poštarinu, ako se izvana naplaću "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Izlaz svakog četvrtka na cijelom arku.
Dopisi se nevrtaču ako se i notiskaju.
Nobiljegovani listovi se neprimaju. Predplata u poštarnom stoji 5 for., za slijake 2 for. na godinu. Razmjerno for. 2 1/2, 1 1/2 za pol-godinu. Izvan carovino višu poštarinu.
Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Carintia br. 28

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari". Nar. Pos.

Oslon države na jugu.

Imenovanje budućega namjestnika u Primorju zadaje ozbiljne brige i onim krugovima, koji se javno neiz-tiču na političkom polju, no koji igraju vrlo važnu ulogu u svakoj modernoj državi — a to je vojništvo. Razum-ljivo je, da pače opravdano, ako viši vojnički krugovi, kojim je povjerena obrana države, upokoro na dobu drž-avne upravitelje na pogibolji, koje priete državi bilo s nutra ili s vanu. Ovi to čine riedko otvoreno ili javno, pa ako se to dugodi, tad mora tomu biti vrlo važan razlog.

Austrijski vojnički list "Reichs-wolke" još bi, da je našao takav razlog, jer dolazi razpravljajući pitanje, o imenovanju budućeg namjestnika za Goricku, Trst i Istru, nakon vrlo trizna i temeljita razglabanja, do zaključka, da neprocenjuje državi na jugu drugo, nego osloniti se u Istri na većinu pučanstva, t. j. na Slavene. Da podkripi svoj zaključak lako spono-maniti list u glavnom shiadeću:

Što se tiče imenovanju namje-stnika u Trstu, mislimo, da bi bio tui na pravom mjestu kao namjestnik koji general, koji bi u kratko ukrotio ir-rodenteki živalj, s kojim je baron Depretis kroz deset godina odviše pri-jezno postupao. Ipak ne čini nam se taj živalj tako mnogobrojan i pogibo-ljan u da ga nobi u kratko doba sputio u dostojni granice također odlu-đan i opozvan civilno namjostnik. S drugo pako atrano moraju se ipak od Deprotisna zauzeti odnočaj u Trstu i Primor-ju popraviti, jer se nomažo nikako tajiti, da je pod Depretisovom vlad-avinom silno napredovala sloga i dr-zovitnost irrodente, kao što i drugog nepouzdanog življa. Priklaze, kakovih smo tekom zadnjih deset go-dina u Trstu, Istri i na Gorickom često doživili, bijelu prije jedva po imenu poznate. Dosta je ako se ovdje pozovemo samo na poznato događaja u trčunskom gradskom zastupstvu, a tim smo dokazali, da će morati Deprotisov nasljednik mnogo pometati i popravljati.

Po našom sudu skraj-ne je vrijeme, da se već jeduom prekine sa dosn-dašnjim sustavom neodluč-nosti i varanja samih soba u Trstu. Nećemo pobliže iztraži-vati, što bi se moralo načelno učini-ti, no upozorujemo samo na narodno i političko preporodjenje kraljevine Dalmacije za vrijeme Auerspergovoga ministarstva. U Dalmaciji bi-jaše također doba, kadno bijahu Talijani, premda u velikoj manjini, jedino vladajući, i gdje se izticalo isto razlogo — kako sada u Trstu i Istri — na ko-rist Talijana a proti Hr-vatom. Tomu bijaše pako posljedica, da je sve bilo ve-

ma zabrinuto u ratnih go-dinah 1859 i 1868 radi po-stupanja i budućnosti Dal-macije. Takar tada, kadno bijaše imenovan za namje-stnika u Zadru general baron Rodić, koji je po malo tra-žio podporu kod većina, kod nedvojbeno odanoga hrvatskoga pučanstva, krenuše okolnosti u Dal-maciji na bolje, i to tako, da današnji dan nedolazi više irro-denti na um na novo oživotvariti Garibaldijske nufane iz godine 1859.

Mislimo, da je taj dal-matinski recept vrijedan tople preporuke također za Trst i Istru. Pošto se je pokazalo, da je poniem-đenje tih pokrajina nemo-guće, noproostaje po na-šom osviadočanju ništa drugo, nego da se politički mjerodavni činbenici u Istri oslone na većinu u sta-novništva, t. j. na Slavene.

Posljednji zomajski izbori u Istri josu u tom obziru vrlo poučni, to bude li znao budnji trčunski nam-jestnik odlučno i oprezno postupati, postignuti će tađajem deset godina upravo tako povoljne uspjehe, kakve je primoriose general baron Rodić u dobi od god. 1870 do 1882 u Dal-maciji postigao.

Dobro nam je poznato, da čemo ovimi nazori iznuzeti veliko nezado-voljstvo "ajustunanta" — političara iz stare ustavovjerno škole. U tom ta-boru vlada naima metoda i običaji da se postupa sa Italijancima u Tridontu, Trstu i Dalmaciji kao sa uzornimi ustavovjorci i liberalci — box dvojba jedino radi toga, jer su protivnici Slavena. Nas pako na plaši to nezadovoljstvo njomučko-liberalno gospođe, jer nam je pred čmi vazda jedino korist ukupno države, nipošto pako politički i narodni obziri. Sa protivnici Slavena namarimo, so dalje pre-pirati, već ih samo pitamo: Tko predstavlja u Istri u slu-đaju velikih pomutnja cen-trifugalni, za tudijom željkujući živalj — Talijani ili Slaveni? Mi znamo samo toliko, da se Slaveni ne-mogu na nijednu stran o-slanjati, da će biti već i radi toga uvijek odani, jer moraju vazda u Austriji o-stati i jer njim je tuj naj-bolja.

DOPISI.

Iz Koprarske mjeseca Julija. Kao što je poznato Vašim čitateljem izbor dvjeh zastupnika izvanjskih občina koprarskoga kotara obavio se je našom slajnom pobje-dom. Kao i po drugih kotarih tužno nam Istre tako su i ovdje naš ljudi protivnici razproli bili svoje paklenske mreže, nebi li i ovaj put ulovili u nje politično Sla-veno. Sve njihove slobne nakane i njihova

amokna sredstva, da sapnu barom još za čest godina mukotrpna i strpljiva "šćava", nleu njim sa rukom poše.

Naš nepopušeni imali su strašnih muka ovoga puta, jer su si prije rađisali mudro glavo, da nadju prikladna kandi-data, koj da bi morao točno znati nješto slavonskoga jezika, ili da je o. kr. činovnik, a za drugoga kandidata nisu si trli glavo. Samo a jednim kandidatom su htjeli za-olopiti hrvatske i slavonske birade. Evo imona različitih kandidatah, kojim su nu-đjali kandidaturu za izvanjsko obćino ko-parskoga kotara. Gospodinu Babudaru o. kr. gimnazijalnomu ravnatelju ponudili su kandidaturu odmah čim jo bio razjupčeo poročki sabor. Ovaj njim so zahvalio na kandidaturi. Zatim so utekli o. kr. kopar-skomu glavaru g. Bosku, nu i ovaj odbio njihovu ponudu, to njim pokazao a pratom na svoga mladoga komosara g. Robeka, rodom Slavenca. Doptućojni talijanskoga političkoga društva baulla so na g. Robeka, molila i zaključila ga, da so priuči najo-menute kandidature. G. Robek odbijao njim odgovorio, da on od njli nopolna kandidaturu. G. Robek mislio jo stalno u sobi: Vi nufjate moći kandidaturu sa iz-vanjsko obćino koprarskoga kotara s istim pravom, kojim jo valjda Blamark našao višu putu Rissom onglazko Indije.

Slavna doptućojna talijanskoga poli-tičkoga društva, pošto njo mogla ništa opravitli a g. Robekom, utekla so jo oos-kr. kotarskomu sudcu g. Jakopiću (Jacop-pleh) molbom, da bi so on poprilo kandidaturu. Ovaj ih upita, zašto da žulo imati baš njoga za svoga zastupnika, a to mudro i lukavo glavo odgovorio mu: Perchè l'illu signor giudico parla la lingua slava, l'illu d' l. r. impiegato, o l' signori l. r. impiegati sono gente moderata, conciliativa oco. U koliko mi jo poznato, g. Jacopich llopa ih odpravio, naimo: Se i signori Italiani desideranno aver un deputato, cho parli slavo per i congiunti foresti di Co-pradria, jo molto loro in vista il mio co-lle. Oltrotji valja da znadu, da jo Boškic, na kojega jo sudac mjerano, sud-ben aliha li onf, kako bi so reklo po Istrijanku. Kako so so ta slva gospođa vrenli pokinjuno glavo u svoj glavni stan — pripućom štatorjoni, noka sami sudc.

Naše dušja nekonusu duhom, nego trakeš druge kandidato bno svoje mutno od na g. Marotta rodom Kastavca, nastanjen u Trstu, posjednika u Izali. Spomenuti Marotti odgovori njim valjda, da on iz njihovih rukuh neprima kandidaturu za izvanjsko obćino koprarskoga kotara.

Gospođa dell'avita ooltura" još nimiraju, uogo so obratna nadžuparu u Dokanlih, g. Grizonu, to mu nuđjaju kandidaturu prodočjuj mu, da će uzivati dobro djete. G. Grizon njim so u brko namijla, ta njim odgovori: Mi non amo nè lo diote di Parono nè quello dell'ospita-les. Videći, da niti s priprostim soljadkim županom nemogu ništa opravitli — počeli su nagovarati nekoga Franzu iz dekaneko obćino, da so on lati toga posla. Da je taj čovjek usao stvar ozbiljno, vidi so iz toga, što jo došao u oš izbora sdućjarah u Dokanlih, g. gospodinu nadžuparu Grizonu i pitao ga, da li će on primiti kandidaturu protiv Flegu, na što mu jo g. Grizon odgovorio, da neće. Na to mu reče, da će u tom sluđaju on kandidirati. Priprosti dobričina Franza bio jo na tu svoju izjavu izsmihivan od svihuh priu-tnih, a valjda i od istoga tajnika Monfreda, koji jo medjutim za njega reklamo sa-stavljao. Pošto naš kulturolozi nisu mogli izgde naći kandidata, koji bi morao biti izvana nješto izmedju Slavona-Svabo-Tal-ijana, ili makar Furlana, ali inače ko bi na saboru u njihov rog puhao — progla-sili su pro forma za svoga kandidata njo-koga Vallona, bivšega oos. kr. vojničkoga kapetana, a sadašnjeg načelnika Miljske občino. Za drugoga kandidata za izvanjsko

obćino koprarskoga kotara ni so znalo do zadnjega lipa.

Da vidimo kako su so obavili izbori sdućjarah u pojedinih obćinah. Dno 3. Junija biralo so je u obćini Milje. Tu su napomenuti Vallon i njeki bogati Tonello šarali i putovali od sola do sola, a valjda i od kuće do kuće, nu sve uzalud. Načelnik Vallon bio jo dva puta u Plavju i tu jo nagovarao onda-njoga župnika g. Notara, to mu jo nu-đjao svoje akode, da li razdoli svojim župljanom. Oustiti župnik Notar ga llopo i gostoljubivo primi, to mu reče uljudno: Kao mi jo, al ja soljako nemogu na to pristiti, jer on si al vod pripravili akode, a što so mene tiče, slatkom so podjuno sa mojim župljan. Tako so jo llopo od-pravilo g. Vallona iz Plavja. Par dana nakon dođjo u Plavju u istu svrhu bogati Tonollo, al ni njomu nepostuži bolja akoda. Plavčani svi slatko na broju njli 20 podju u Milje dno 8. Junija, to izaberu 7 sdućjarah, a protivnikih bilo jo amio 8. Valja znati, da izvanjsko obćino Miljska ima oko 350 birača, koji imaju pravo birati 7 sdućjarah. Svakoako jo žalostno, da jo od 350 birača došao na biralište amio tidošost i ludan. Iz toga so vidi, da ondašnji narod jošto spava, akoprom jo u blizini grada Kopra i velikoga grada Trsta. Jedino solo Plavja probudjono je prišliho. Čast i slava Plavčanom i njih-ovomu dostatnom dušobričniku!

Dno 3. Junija biralo so jo 6 sduć-jarah u Ročcu. Tu za pravo rodi niti ni bilo nikakve borbe. Oim so vidili ondašnji krajoli i šarajneli, da jo došao llopo broj naših birača, osobito iz Dolanjo-vaci, kao što iz ostalih sola Ročke okolice, htjoli so iz kožo skoditi od jada i žalosti. Valja mi spomenuti, da unoga sola Ročke obćino nleu ni znala, da so se birati dno 3. Junija sdućjare. Naš prvaci doznavi prijavitimi putem sa dan izbora, na čolu soljaka pohito za rana jutro dno 3. Junija na biralište. Našli 6 sdućjarah bilo jo izabrano jednoga slavo, jer se njeko-licina šarajnela ili prodanca od strama povukla u zakutak. Uzalud so jo htjio i pasovan jedan ondašnji krajoli na našo ljudo i pitao ih zašto su došli; zatim na-govarao ih, da se vrati kući. Čast i slava našim prvakom Ročke obćino, koji se po-đeli otvarati od hrvatskomu puku onih zapućenih i zanomarnih solah.

Dno 3. Junija biralo so u Izoli 1 sduć-jara. Na biralište došli jo naša četvorica birača, to su jo odnoga slavo izabrali postonoga i čestitoga soljaka g. Koro-niku. Srećo božja, da protivnika njo bilo, al mi so čini, da so naši ljudi prvi-ko uzadju u so i u svojo kljuso. Od 80 birača moralo ih doći barom potnaost, dvadesot. (Nastavit će so).

Pogled po svijetu.

Trst, dno 7. augusta 1889.

Austro-Ugarska: U ponedjeljak dno 12. o. mj. u 5 seti po podne Nje-govo će Veličanstvo car i kralj Fran-jo Josip stići u posjete njemačkomu vladaru u Berlin. Njeg. Veličanstvo pratiti će nadvojvoda Franjo Ferdin-nd Oesterreich-Este, minister Kal-noki, odsječni načelnik Szögieni, dvorni tajnik Wydenbruck; oba generala i tri krilna pobođnika, načelnik general-nog štaba Beck, državni savjetnik Braun i drugi činovnici kabinetske i vojničke pisarne. Na berlinskom ko-ldvoru pozdraviti će uzvišona si gosta car Vilim sa svojimi dostojanstvenici,

a zatim će se oba vladara kođijom uputiti u kraljevski dvor, gdje će nađ ar i stauovati. U dvoru pozdraviti će Njegovo Veličanstvo carica Vik-torija Augusta. U 7 sati u večer biti će diner, kod kojega će učestvovati članovi carske porodice. U 9 sati u večer biti će veliki mirozov, kod koga će svirati sve glasbe berlinske poseđe. U utarak je t. zv. velika parada na tempelhofskoj poljani, a poslje parade dejeuner na dvoru. Poslje podne će oba vladara poći u mauzolej u Char-lotterburg, gdje će nađ vladar polo-žiti vianac na lica cara Vilima. U 6 sati svetđani diner na dvoru, kamo su pozvali svi ministri i najviđi vojni i civilni dostojanstvenici, te članovi austrijskoga poslanstva. Sutradan, u svedu, biti će do podne velika vježba, u 4 sata po podne oba vladara po-luze u Potadam, gdje će nađ vladar položiti vianac na grob cara Fridrika, a zatim se uputiti u Babelsberg, da pozdravi caricu-udovu Augustu, koja će Njihova Veličanstva ugnatiti. U četvrtak prisustvovati će vladari službi božjoj u Hedviginoj orkvi, a u petak vruća se nađ vladar u Beđ. — Kao što se vidi iz ovih glavnih orta u programu berlinskoga boravka Nje-gova Veličanstva, vanjski se je ovaj dođeku po mogućnosti mimoiđao, i to po narođitoj, opotovano i odlučno iz-raženoj želji našega vladara. Biva to ohirom na obitoljeku žalost Njegova Veličanstva. U prkos tomo berlinsko gradjanstvo spremu ovajje, koje da neđo biti biđne, nu sruđno.

Rusija: Ruski car je potredio za-konsku osnovu, kojom se uređuje, da se u tri godine imadu zatvoriti sva srodjiva uđilišta u kojih je nauđni jezik njemački.

U Petrogradu slavio se ja 7. ov. mj. vjendanje velikoga kneza Petra Nikolajeviča i ornogorskoga knjeginjine Milice.

Turska: Kreta zudaje visokoj porti velike skrbi, jer se svađi čna jađo pojavljuju uznemirujuđi glasovi ustanka. Pokazalo se, ja, da turska mornarica nema niti jednoga spnaob-noga broda za rat, a bez brodovlja teško je na otođih vojvati. Grđka je pakto sa svoje strane oduslala notu nu volesle, da do sa ona umjeđati u taj pokret, a to turska vlada nebuđe u stanju zajamđiti život i posjed Grđkah probivajuđih na Kreti. Do mla do so valjda viditi, ako do se to dovrđiti ili ako do ustanak veđi muh potrođi.

Italija: U snejadnoj kraljovini je velikoga veselja, jer su talijnski vojni-ci u Africi zaposjeli Asmaru, u kojoj nije bilo niti jednoga protivnika; nu veđ ih veselja ostavlja, jer pomiđljaju, da bi kod kudo mogli trebati ovo hrubo vojnika, pošto da se nošto mjuđe, i kako kažu, namjesto da bi ono naz-zad pozvali, morati ča jođ u Afriku oda-slati pojačanjah, zato vidu, da su novino se generali sa zaposjednućom prengali.

Njemačka: Njemački car od-pokto je zasjeo prijestol uvijek putuje, sada se nalazi u Englezkoj, gdje je bio samo službomo dočekan, jer se narod englezki za Njemce viđe ne-oduđevljuje.

Na sastanku njemačkih gomba-lnečkih druđtva u Monakovu, pozdra-vio je ta druđtva bavarski princ Ludvik govorom, koji njemačko novine na-punjuje veseljem. On se je naime iz-razio, da je potrebno, da svi Njemci skupno rade, pak je pozvao prisutna austrijska druđtva u to kolo, jer da se je i sam austrijski cesar njekeje godine izrazio, da je on njemački vladar. Dakto Njemci so dozvoljeno i nezozvoljeno sabiraju u kolo, a kada hi to Slaveni pokuđali i u samoj au-striji, a kamo li izvan drđave, eto ti

na novinarske graje, da bi se skoro nebo sruđilo.

Englezka: U Englezkoj so sada službomo osoba bava pripravami za za-bavu njemačkoga cesara. Piđu novino, da je cesar bio iznenadjen uspjehom, kod smotre ratnoga brodovlja, te je čestitao princu Vulesu i admiralom englezke mornarice. U Egiptu potukli su Englezi dervise i nastoje sada, da uvedu red i mir u Sudanu, da tako obzabiede promet i trgovinu.

Fr. Franina i Jurina

Fr. Ča da su so mođenička kumi sprja-tojlija?

Jur. Tor so je i Jurud a Pilatom kada j' bilo Isusa oduđit.

Fr. A ča govori Piera?

Jur. Ija, riblje si ruko samo da kuma da beđi.

Fr. Tako li tako!

Fr. Bili mi ti snul povodot ča do ono rod i mi non vojo cesar plu podosta.

Jur. To ni tako lahko; ađ bi trobo snat, ki j' to rokal.

Fr. A ja, al ako so povo groh, so nosimo grohlika.

Jur. Morda ču ugnit i tako. Prokompio, ako j' to rokal Guđin, to čo red to-liko koliko: ja bi jako rad još bit podosta.

Fr. A ja bi ti rokal malo manj, da si štruligo, ađ si na prvi put trošil.

Fr. Si bi kada va Kraljević kada odhaja vporid a Riđani?

Jur. Sam, ma ono ni veđ nokadanja Kra-lyovica, nego prava Talija.

Fr. Po čom sudiš tako?

Jur. Tor kričo neki kruhoborel aviva i kako da su Čokoli.

Fr. Ja, nađ mislo, da su oni, ki so pri-polju, svo sami Talijani, a ono su nađi mifadiđi si Kranjsko, Istro i Bo-duljico.

Jur. Tako ča misliš, ki j' tomu kriv?

Fr. Nekoliko mijađa oni, ki pripolju Riđano, a nekoliko domadi tufšari. Božo uoj kako so vrimona mihaju!

Jur. Ma so minjaju, Bogu hvala i ljud, pak to dođ drugi, ki note prodavat narodno časti i poštonja za srebrenjak.

Fr. Viđ vranidn, kako barbi Lovrotu smrde papi!

Jur. Ča onemu va Fontani?

Fr. Justo onemu, ađ so je znaklo, da njemu je svojedno, ako ni nebuđe viđe popa u Fontani.

Jur. A ča doš brajno; valja ga kumpatit, jer tako so svakomu egadij, ki djavlu duđu zaplaše, pa mu popi vavik smrde.

Fr. Božo daj, da nobi bilo tako!

Fr. Niki talijanski podanići, da imaju čnda moći poli nokega biskupa; jeli' to istina?

Jur. A to bi ti moga povidat jedan od njih iz Fontane, ki so je hvalija, da biskup čo storit svo ča do on.

Fr. Dobro borme! A onda nam ni trebo da drugi lidećimo biskupa, kad ga imamo u Fontani!

Jur. Viđ, viđ, kamo je to došlo!! Tor mi austrijski Hrvati nimamo to ču d o t v o r n o mođi!

Fr. Ja, treba škiljit za Talijom... dru-gađije štrik za vrat.

Jur. Deju, da ja to "lozinka" onih "furi-bondi".

Fr. Dunklo aviva "patria".

Fr. Sam duja, da se je puljski kernjea silno razkoduđaka v zadnjoj b a b i iz Poroda.

Jur. Ima je i zađ, ter smo ga niki dan piknuli jušto va glavinu, pak se uvija

l zavija kako i kačka kad njoj na glavu stupi.

Fr. Ma vore pravo dođ, zađ da su prišli skupa svi kernjoleki štracori i konoa-lastre nebi jih bilo onako đut.

Jur. A ča doš, ta vlotj su mu pustili stari-ji, nađ su i oni po Istroj prađiđom oporođon dolali, štraco pobirali, laštro nadlojali, a najzada kožu s našoga siromanega kmeta dril.

Fr. Su, su, ter uno nima duđi ni kuđeno!

Jur. Kernjea je pravi.

XVII. Istri.

Ađo zabudu tebe, Istria! Zabrvena buđi desnoća mođi. Po pa. 130.

Haj i hopt dar ti nada glavom pliva, i njo dar taj iz ovoga avieta: Veđ preko sto i tuda to ljeta, Nadzemnim čarom i krašom obilva.

Da jošto danas, Istro, si mi šiva, Da još to zloba no poliađi kleta, Is tobo još da slova alka aveta — Tom daru moraš, koj to viek zakriva.

A dar taj aveta: "Kristova je vjera", što predjim tvojim ponos bjo i dik. Šad na nju grđnja nastaje i vika Od tvoga vrage, koj ju akondat smjera Al neđej ova da ti gana slava Svodj vjere tvoje budj dorka prava. A. K.

Različite viesti.

Ivan Kukuljević-Sakolinski.

Mudrotiji hrvatskoga naroda, propo-roditiđi našo knjižovnosti logaju jedan sa drugim u hladan grob. Dvoj naših Ilirova umanjuje so danuće, a veđ su ridođi oni, koji su ridođi u pismom prvi bacili iskru narodno vatru u pospani narod, da ga pranu, ođivo i osvieto. Jedan od tih prozario se u vjodnost dne 1. t. mj. na svojom dobru u Zagorju, a to jo starina i prvak hrvatskih knjižovnika g. I v a n K u k u l j e v i ć - S a k o l i n s k i, veliki kupač zagrebački u miru, Commandeur c. ruske reda sv. Vladimira, predsjednik "Matice Hrvatske" i "Hrvat. arkeolođkog druđtva", pobasniđi člani jugoslavenske aka-demije znanosti i umjetnosti, to sruđilišta u Kijevu i Harkovu, dopisjuđi člani aka-demije nauka u Petrogradu, akademije Kvirita u Rimu, akademije nauka u Pođi i Krakovu, druđtva za sjevornoe starino u Koluđnu, druđtva za povjestnicu u Kranj-skoj i Koruđkoj, uđonog druđtva srpskog u Bagrađu, geolođskog druđtva u Beđu, pođasniđi gradjanin gradava Zagreba i Osika, to mnogih drugih hrvatskih gra-đova, vlastotni iđ. iđ. Kukuljević bijašo među prvimi mužovi našoga naroda, koji su upisali na svoju zastavu uzvikano na-đolo: u prosvjetli jo spaa i budućnost na-roda. Tomu idejalu služio je on punih 50 godina na političkom, posnajbo na knjižovnom polju. Od god. 1848. igrao je pok. Kukuljević veoma važnu ulogu služoć avomu narodu čistićim oduđovljenjem, volikim izkustvom i dubokim znanjem. U svih strukah narodno knjige iztaknuo se voliki pokojnik odnibruđ uvijek ono, zašto jo znao, da čo njegovu narodu najboljo omil-iti i najviđje koristiti. Njegov književni rad jo tako svostran i toli bogat, da čo so jedva nađi tako lahko drugoga knji-ževnika, koji bi se mogao u tom s njim mjeriti. Omiljela struka bijaše mu narodna poviest i naše starine, koje jo neumorno skupljao, slagao i objelodanjivao. To ga dovedo i u našu Istru, koju je opetovno posietio i varda so njo rado sjeđao. Naši stariji rodoljublji u Istri poznali su ga vođinom i lično, a s nekostim jo često i doplelivo: U njegovoj zbirci starina rukopisa iđ. nađi čo so bez dvojbe i po koje zrno iz našega polja, gdje jo marljivo tražio i sabirao.

Prostor lista nezozvoljava nam žali-bo, da nabrojimo nabrojeno knjige i spise i neoolonije zasluge pok. K u k u l j e v i ć a na hrvatskom knjižovnom polju, al toliko možemo kazati, da čo njegova spomena na viece žviti u hrvatskoj knjiži, koja čo ga uvrstiti među svoje prvake. U soubotu bijašo sjačan pogreb na središnjem groblju kod Zagreba, gdje se je skupio oviđ hrvatskoga naroda, da izkaže zadnju pođast velikomu pokojniku.

Nad otvorenim grobom hrvakao je krašnn govor sruđiđisti profesor g. Tado Smi-đilkae, a na koncu zaoči is tuda razliđnih priju: Slava Kukuljeviću! Našo urod-niđtro izrađilo je brzajavno našu nuđut "Matice Hrvatskoj", koja jo izgubila u pokojniku neumorna i pođrtvovna pred-sjednika. Oajjodođoni smo, da tumađimo valjano misli i želje hrvatske grane u Istri, ako i u ime njezino uzviknemo i na ovom mjestu diđnomu pokojniku tužno al iskreno: Slava Ivanu Kukuljeviću!

Adolf Veber-Tkalčević. Danas stigla nam opet brzajavno vrlo tužna viost iz Zagreba, da je tamno naglo umro pređasni gospodin Adolf Veber-Tkalčević, kanonik stolnoga kaptola, prvi član jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu, član mnogih uđonih druđtva u inozemstvu i veoma odličan pisac hrvatski. Ovo je u jednom čodnu drugi teški udarac hrvat-skomu narodu, koji gubi u Kukuljeviću i Voboru dvojlona najvratnijih pisaca, uđo-njeka i rodoljuba.

Pokojni kanonik Veber radio je oso-bito oko školako knjige, u kojoj je ostavio neumrhu uspomenu; radio je mnogo i na drugih strukah narodne knjige te jo za-služio čestno mjesto u pantheonu hr-vatskih velikana.

Rodom bijaše ja Bakra u hrvatskom Primorju, a bilo mu je jedva oko 60 godina.

Nad njegovim proranim grobom ljo sva hrvatski narod iskreno sauo, tugo i žalosti, a mi diledo a ostalom bradom va-đilo i tugu, kilčemo usor rodoljubu od-ličnomu piscu pok. Veberu iz dubino raz-ovijljnoga srca: Trajna Ti uspomena među nam, a plemenitoj duđi vjeđni pokoj!

Baron Josip Filipović km. i ko-mandnik zapovjednik sa Osaku, umro jo dne 6. t. mj. naglom smrću udaren od kapl. Trođu jo ovo štrva što no ju poboro neopurna smrt od hrvatskoga naroda u toku jednoga čodna. Dva glasovita knji-ževnika i jedan od najvrhiv austrijskih vojskovođja logošo u hladan grob naglo i nonadno.

Baron Filipović rodion ukraj Gop-spida u Hrvatskoj potodo od slavnih bo-sanskih plemića, koji utokodo u Hrvatsku nohgođi klanjati so turakomo polunjoecu. Od mladosti povielto sa Josip Filipović vojničkomu stalla, u kojem se popoo do najviše vojničko časti ođlikovan najviđimi vojničkim rodovi.

Kadno jo imala god. 1878. unđi au-strijske vojske u Bosnu-Herzogovinu po-vođi Njog. Veličanstvo vrhovno zapovjed-niđto baronu Filipoviću, koji jo kao Hrvat poznavao najboljo ođnošaje u tih zemljah, čud, jezik i običaje stanovniđtva Bosne-Herzogovine. Njemu pođe sa rukom u kratko doba umiriti pobunjeni narod, za-šterati ustato i zaposjati spomenute po-krajino. On bijašo imenovan prvi kao voj-niđki i civilni poglavar Bosno-Herzogovine sa njolom u Sarajevu, gdje jo dao uroditi gradske uprave po uzoru domovino mu Hrvatsko, to je takodjer potvrdio gradski statut, što no ga jo izradlo tadanji kr. komisar p. Bertić, kojim bijašo zarjamden hr-vatski jezik kao uređovni. On jo dakto nastojao, da prodobija i civilnom upravom stanov-niđtvo Bosno-Herzogovino kako jo državni interes zahtijvao, nu njegovim protivnikom bijaše znarno što slavni vojskovođja od-više tobođ štrva hrvatsku politiku pa mu otegotiše položaj i on ostavi okupirano po-krajino vratiti se na svoje prenganje mjesto Prng. Za njegova nasljednika vojvodo Wirtemberga hotlo jo dvoraki sarjatiniki Rotky uvesti njemački jezik kao uređovni; što jo pako na temelju sankcioniranoga gra-đskoga statuta spomenuti gospodin Bertić osujtito.

U Osaku, nspaso u glavnom gradu Pragu bijaše baron Filipović vrlo cijenjen i ljubljen to so — kako doznavamo brzaj-avno — pripravija zastupstvo i gradjan-stvo slavnoga Praga, da mu izkažo prigod-om pogroba svedanju našinom zadnje pođast.

Slavnomu vojskovođji i čestitomu Hr-vatu, koji jo iskreno ljubio svoj narod, kilčemo sa daleka juga: pođivao u miru i vjeđna Ti slava!

Diocezanske viesti. G. Josip I v a - n i ć, koji je do sada boravio na viđih bogoslovskih naučih u zavodu „All'anima" u Rimu, bijašo nedavno na papinskom sveduđilatu sv. Apollinara promaknat na doktora orkenoga prava, a vrtišti se u Tret imenova ga pravj. biskup tajnikom biskupske kurije.

G. F r a n e N a c h t i g a l l imenovan je kaplanom u Podgorju; g. I v a n P i p a n duh. pomoćnik u Luvranu, pre-

